

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លេខមួយរយចិតសិបបុរាណ

ការបោះត្រាលើមនុស្ស ១៤៤,០០០ នាក់៖

ការយល់ដឹងពីនីមិត្តភាពរបស់ដានីយ៍លៃ និងនីមិត្តភាពព្រះយាករណ៍

Jeff Pippenger

2024-04-07

ក្នុងជំពូកទី៥ ដានីយ៍លៃត្រូវបានបោះបង្អង់ ដោយលោកដំបូង និងលោកចុងក្រោយ
ដោយការព្រួយបារម្ភ ហើយការបោះបង្អង់ក្នុងរយៈពេលនេះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។

នៃក្នុងការបោះបង្អង់ក្នុងរយៈពេលនេះ៖

ដានីយ៍លៃមានអារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងបំផុតអំពីសេចក្តីពុករលួយរបស់ខ្លួន

ពីព្រោះសញ្ញាសម្គាល់ក្នុងរយៈពេលនៃសេចក្តីពុករលួយគឺជាឥរិយាបថរបស់ពួកគេ។

គឺមិនដែលមានដានីយ៍លៃជាលោកទីពីរ

ព្រោះទ្រង់មានយ៉ាងច្រើនមកនៅចុងបញ្ចប់នៃមុខមួយចុង។

នៅចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលបីចុងក្រោយដានីមិត្តភាព

ដល់ក្នុងនោះសាក្សីទាំងពីរនៃរយៈពេល ១១ ដកស្រង់នៃលើផ្ទៃ

មួយសំឡេងមានបុរោសសាក្សីទាំងពីរឲ្យរស់ឡើងវិញ។

នោះគឺជាសំឡេងរបស់មហាវេទនាដែលបុរោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។

ការចុះមករបស់មីកាអែលនៃក្នុងដានីយ៍លៃជំពូក ១០ នៅចុងនៃមុខព្រះ

ស្របគ្នានឹងការរស់ឡើងវិញរបស់សាក្សីទាំងពីរនៃរយៈពេល ២០២៣។

ខណៈដែលសាក្សីទាំងពីរស្រាប់នៃលើផ្ទៃ

អសេគោលត្រូវបានបង្ហាញអំពីអ្វីដែលខ្លួនបានបង្ហាញដល់ពួកគេ ហើយត្រូវបានសួរថា

តើគាត់គិតថា អ្វីដែលស្តេចដល់ស្តេចទាំងនោះនៃក្នុងជួរដងក្នុងអាចត្រូវបានបុរោស

ឲ្យរស់ឡើងវិញបានឬទេ ហើយអ្វីទាំងអស់ដែលអសេគោលឆ្ងល់គឺ «ព្រះអម្ចាស់អើយ

ទ្រង់ផ្សាប»។

បន្ទាប់មក អសេគោលត្រូវបានបង្ហាញឲ្យយាករណ៍ទៅកាន់អ្វីដែលទាំងនោះ

ហើយគាត់ក៏បានឆ្លើយតបនោះដែរ ហើយនៃពេលដែលគាត់បានឆ្លើយតបនោះ

អ្វីដែលទាំងនោះក៏ត្រូវបានផ្តល់ជាមួយគ្នា ប៉ុន្តែនៃតែមិនទាន់មានជីវិតឡើយ។

ការព្រួយបារម្ភលើកទីមួយរបស់អសេគោលគឺជាការប្រមូលអ្វីដែលទាំងនោះឲ្យមកជាមួយគ្នា

ប៉ុន្តែតែម្នាក់ឲ្យមានការព្រួយបារម្ភលើកទីពីរ

ដើម្បីបុរោសអ្វីដែលទាំងនោះឲ្យរស់ឡើងវិញជាកងទ័ពមួយ។

ការព្រួយបារម្ភលើកទីពីររបស់អសេគោលគឺជាការព្រួយបារម្ភអំពីទេវតាទីបី

ដូចដែលត្រូវបានគំរាមដោយខ្មោចទាំងបួន ដល់មាននាំជីវិតមកដល់អ្វីដែលទាំងនោះ។

អាដាមទីមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយគ្រប់លក្ខខណ្ឌ

ប៉ុន្តែតែម្នាក់ឲ្យមានការព្រួយបារម្ភអំពីហេតុ

ហើយត្រូវបានបង្កើតឡើងដល់ពេលដែលទាំងអស់របស់គាត់។

ការរស់ឡើងវិញនៃអ្វីដែលស្តេចរបស់អសេគោល

ស្របគ្នានឹងការបង្កើតអាដាមក្នុងភាពគ្រប់លក្ខខណ្ឌរបស់គាត់

ដូចជាអាដាមត្រូវបានបង្កើតជាមុនសិន

ហើយបន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់ដល់អើយនៃជីវិតចូលក្នុងគាត់។

នេះមិនមែនជាការនិយាយថា សាក្សីទាំងពីរទទួលបានរូបកាយដ៏មានសិរីល្អអន្តរាល់ពេលដែលពួកគេត្រូវបាននាំឱ្យរស់ឡើងវិញនោះទេ ពីព្រោះការនោះមិនកើតឡើងឡើយ រហូតដល់ការយាងមកជាលើកទីពីរ ប៉ុន្តែការរស់ឡើងវិញរបស់ពួកគេ សុំបគុណនឹងនិមិត្តរបស់ដានីយ៍លែអំពីនិមិត្ត «marah» ដែលមានលក្ខណៈជាហេតុបណ្តាល នៅពេលដែលពួកគេត្រូវបានផ្តល់ឱ្យរស់នៅជាប្រភពដ៏ពិតប្រាកដក្នុងពេលវេលាដែលពួកគេកំពុងតែរស់ឡើងវិញនោះ។ បន្ទាប់មកបន្ទាប់មក ដំណើរការនៃការបោះត្រាត្រូវបានរៀបរាប់យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នបំផុត ដោយសក្ខីភាពពុទ្ធសាសនា។

នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទី ១១ «បន្ទាប់ពីបីថ្ងៃកន្លះ ពុទ្ធវិញ្ញាណនៃវិវរណៈពុទ្ធវិញ្ញាណចូល» នៅក្នុងសាក្សីទាំងពីរនាក់នោះ «ហើយពួកគេ» បន្ទាប់មក «បានឈរលើជើងរបស់ខ្លួនវិញ; ហើយសង្ខេបខ្លីៗយ៉ាងខ្លាំងបានផ្តល់ឱ្យអស់អ្នកដែលបានឃើញពួកគេ» ហើយបន្ទាប់មក «មានសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងមកពីស្ថានសួគ៌និយាយទៅកាន់ពួកគេថា ចូរឡើងមកទីនេះ។ ហើយពួកគេបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ក្នុងពពកមួយ; ហើយសត្វរបស់ពួកគេបានឃើញពួកគេ»។

ជាដំបូង ពុទ្ធវិញ្ញាណបានចូលមកក្នុងពួកគេ បន្ទាប់មកពួកគេត្រូវបានក្លាយជាជើងរបស់ខ្លួន ហើយកាលពួកគេបានក្លាយជា រូបនោះសង្ខេបខ្លីៗយ៉ាងខ្លាំងបានផ្តល់ឱ្យអស់អ្នកដែលបានឃើញពួកគេ។ បន្ទាប់មក មានសំឡេងមួយហៅពួកគេឡើងទៅ ហើយសត្វរបស់ពួកគេបានឃើញព្រឹត្តិការណ៍នោះ។ ចំពោះអសេគោល ដំបូងគាត់ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់ថាពួកគេបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយសុំបគុណនៃក្នុងផ្ទះក្នុងបន្ទប់មកទំនាយមួយត្រូវបានប្រកាស ដែលបុរសមូលពួកគេឲ្យមកជុំគ្នា បន្ទាប់មកទំនាយទីពីរផ្ទៃពួកគេត្រូវបានក្លាយជាកងទ័ពដ៏ខ្លាំងពូកែមួយ។ ចំពោះដានីយ៍លែ ដំបូងគាត់ឃើញនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យ ដែលបង្កើតការបំបែកចេញជាវិវរណៈពីរ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ត្រូវបានប៉ះបីដង។

នៅពេលដំបូងដែលគាត់ត្រូវបានប៉ះ គាត់គ្មានកម្រិតណាមួយនោះ សុចិត្តនៃក្នុងការគង់លក់យ៉ាងជ្រៅ ហើយមុខរបស់គាត់ប្រែទៅរកដី។ ការគង់លក់យ៉ាងជ្រៅសុំបគុណ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់បានឮពាក្យដែលត្រូវបាននិយាយ។

កុំអស្ចារ្យចំពោះការនេះឡើយ ឧបិតម្លោងកំពុងមក ដល់ពេលដែលអស់អ្នកដែលនៅក្នុងផ្ទះទាំងឡាយនឹងឮសំឡេងរបស់ទ្រង់។ យ៉ូហាន 5:28។

បន្ទាប់មក កាបូរៀលបានផ្ទុយដានីយ៍លែដ្ឋានចុះលើដីនិងផង្កា រួចបានបង្ហាញគាត់ឃើញឡើង ហើយគាត់ក៏បានផ្ទុយចុះនោះ ទោះបីជាគាត់កំពុងញ័រក៏ដោយ។ បន្ទាប់មក គាត់បានឮពាក្យរបស់កាបូរៀល ប៉ុន្តែគាត់នៅស្ងៀមមិនអាចនិយាយបាន។ អសេគោលក៏បានឃើញនិមិត្តនៃព្រះគ្រីស្ទផងដែរ

ហើយវាមានបណ្តាញឲ្យមានលំដាប់ពីរគតិការណ៍សុខដៀងគុណនេះ។

ហើយនូវពិលលីផុតមែនយេនលែនពិលលីកុហលរបស់ពួកគេ
មានភាពដូចជាបល្ល័ង្កកម្ម ដូចជាបរាងនៃតុប្បងកណ្តុរៀង
ហើយនូវពិលលីភាពដូចនៃបល្ល័ង្កកនោះ
មានភាពដូចជាបរាងរបស់មនុស្សមុនាក់នោះខាងលើវា។
ហើយខ្ញុំហ្មឺនដូចជាពណ៌លឿងទុំ
ដូចជាបរាងនៃក្បាលនៃដំរីព្រួននោះខាងក្នុងវា
ចាប់ពីបរាងនៃឆ្មារបស់ទ្រង់ឡើងទៅលើ
ហើយចាប់ពីបរាងនៃឆ្មារបស់ទ្រង់ចុះទៅក្បាលមេ
ខ្ញុំហ្មឺនដូចជាបរាងនៃក្បាលនៃ ហើយវាមានពន្លឺភ័យចាំងនូវដំរីព្រួន។
ដូចជាបរាងនៃនូវឆ្មារបស់នៃក្បាលនៃពាក្យនោះថ្មីក្បាលរៀងយ៉ាងណា
នោះបរាងនៃពន្លឺភ័យចាំងនូវដំរីព្រួនយ៉ាងនោះដែរ។
នេះជាបរាងនៃភាពដូចនៃវិលលីអរបស់ព្រះអម្ពចាស់។ ហើយកាលខ្ញុំហ្មឺននោះ
ខ្ញុំក៏ដួលផ្តាច់មុខចុះ ហើយខ្ញុំហ្មឺនព្រួនដេរបស់អ្នកមុនាក់នៃកំពុងនិយាយ។
ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ឱកូនមនុស្សអើយ ចូរឈរលើជើងរបស់ឯងចុះ
នោះអញនឹងនិយាយនឹងឯង។ ហើយព្រះវិញ្ញាណមានចូលមកក្នុងខ្ញុំ
នូវពេលនៃទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំ ហើយមានកាំងខ្ញុំឲ្យឈរលើជើងរបស់ខ្ញុំ
ដើម្បីឲ្យខ្ញុំហ្មឺនព្រួនដល់មានបន្ទូលមកខ្ញុំ។ អសេគោល 1:26-2:2។

និមិត្តនោះមានផ្ទៃឲ្យទាំងអសេគោល និងដានីយ៍លែ គួរមានបន្ទាប់ខ្លួនដល់ចូលដី
ដោយពួកគេមានក្បាលរបស់ព្រះនៃលើដី។ ក្នុងសុចានភាពនោះ
ពួកគេទាំងពីរនោះតែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ពចាស់
ហើយពួកគេទាំងពីរគួរមានលើកឲ្យឈរឡើង
ដើម្បីបិទគាត់ពាក្យដល់គួរមានមានបន្ទូលមកកាន់ពួកគេ
ហើយនូវពេលពួកគេមានពាក្យថា «ព្រះវិញ្ញាណមានយាងចូលក្នុង» ពួកគេ។
ការរួមបញ្ចូលគុណនៃវេទនា គួរមានសម្រេចឡើងដោយការទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ដល់គួរមានបញ្ចូលមកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ «ព្រះបន្ទូល»
គឺជាអ្វីដែលបញ្ចូលនូវវេទនាចូលទៅក្នុងមនុស្សជាតិ។
សេចក្តីពិតនេះគួរតែមានទទួលស្គាល់ ដើម្បីយល់អំពីភាពផ្សេងៗ
និងសារៈសំខាន់នៃបុរេគតិសាស្ត្រទំនាយ
ដល់ការព្រួយលែផ្ទាល់ដល់ដានីយ៍លែនៃក្នុងជំពូកទីដប់មួយ។
បុរេគតិសាស្ត្រទំនាយដល់គួរមានតំណាងនៃក្នុងជំពូកទីដប់មួយ គឺជាបំពង់បញ្ចូល
ដល់តាមរយៈវាបុរេដ៏បរិសុទ្ធគួរមានបញ្ចូលទៅកាន់ព្រះហឫទ័យមានបុរេផ្សេងៗ។

ជាមួយនឹងអសេគោល គាត់គួរមានបង្កគាត់ក្បាលមៗថា
គាត់គួរនាំសារមួយទៅកាន់អាដរនេទីសម័យឌីស
នោះបីជាអសេគោលគួរមានដម្ការបាំងពីដើមថា
អាដរនេទីសម័យឌីសនឹងមិនស្តាប់ពាក្យរបស់គាត់ឡើយ
ពីព្រោះពួកគេដេរដុសគុក្ខលបៈបោះ។ បទពិសោធន៍របស់អសេគោល
គឺជាបទពិសោធន៍របស់អសោយនៃក្នុងជំពូកទីប្រាំមួយ ហេតុនេះហើយ
នូវលើសកុសិពីរនាក់ ពេលនៃព្រះជាម្ចាស់ដាស់ដានីយ៍លែឲ្យភ្ញាក់ពីដំណកេ
ដល់ជានិមិត្តរូបនៃសេចក្តីសុលាប
ដានីយ៍លែគួរមានបុរេនាសារមួយសម្រាប់ដុសគុក្ខលបៈបោះនៃអាដរនេទីសម័យឌីស។

ប៉ុន្តែត្រូវតែដឹងមិនសុភាពឡើយ។

បន្ទាប់មក ដានីយ៍លៃត្រូវបានបោះជាលើកទីពីរ ដោយព្រះគ្រីស្ទទទួលបាន
ដល់ទទឹងបានប៉ះបង្ហាញរបស់ដានីយ៍លៃ
ដូចជាទទឹងបានប៉ះបង្ហាញរបស់អសោយដោយធម្មតាពីអាសនៈ។ បន្ទាប់មក
ដានីយ៍លៃអាចនិយាយបាន ប៉ុន្តែត្រូវតែដឹងថាមានកម្រិត
ហើយនៃត្រូវតែដឹងថាមានដង្ហើម។ យោងតាមអសោយ ដង្ហើមមកជាមួយនឹងសារអំពី
«ខ្យល់ទាំងបួន» ដល់ដានីយ៍លៃទីពីរបស់អសោយ។
ទំនាយរបស់អសោយអំពីខ្យល់ទាំងបួន សូមគិតនូវការបោះជាលើកទីបីរបស់ដានីយ៍លៃ
ពីព្រោះនោះនៃពេលនោះឯង ដង្ហើមមានចូលមកក្នុងឆ្នាំទាំងនោះ
ហើយពួកវាឈរឡើងជាកងទ័ពដ៏ខ្ពស់ពួកមួយ។
នៃក្នុងការបោះជាលើកទីបីរបស់ដានីយ៍លៃនេះឯង ដល់គាត់ត្រូវបានពង្សីកម្រិត។

នៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020
បុរាណប្រាសាទនៃព្រះនាងចុងក្រោយត្រូវបានបោះជាលើកទីបី
ហើយបានចូលទៅក្នុងរយៈពេលពន្យារនៃពាក្យប្រៀបប្រដូចនោះ។ បុរាណប្រាសាទនៃ
ការបោះត្រូវបានបង្ហាញជាប្រភពនៃក្នុងបុរាណប្រាសាទចាប់ពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា
ឆ្នាំ 1844 រហូតដល់ការបោះបោះនៃឆ្នាំ 1863។
បន្ទាប់មកបុរាណប្រាសាទនៃត្រូវបានកំណត់នៃទីនោះ សូមគិតនូវជាមួយថ្ងៃទី 11
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃអាទិត្យ
ប៉ុន្តែត្រូវតែដឹងថាបុរាណប្រាសាទជាមួយបុរាណប្រាសាទចាប់ពីថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃអាទិត្យផងដែរ។
ហេតុអ្វីបានជាយោងតាមនេះមានមូលដ្ឋានលើការពិចារណាថា
និមិត្តសញ្ញាមានន័យលើសពីមួយ
ហើយន័យនោះត្រូវកំណត់ដោយបរិបទនៃត្រូវបានអនុវត្ត។

នៃពេលយើងពិចារណាអំពីការមកដល់ និងកិច្ចការរបស់ទេវតាទាំងបីណាមួយ
នោះវាត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយលំដាប់ពីគ្រឹះការណ៍ដូចគ្នា។
ពួកវាមកដល់នៃចំណុចនៃការព្យាករណ៍នៃពាក់ព័ន្ធនឹងពួកវាត្រូវបានបើកគ្នា។
ការព្យាករណ៍នោះត្រូវបានរៀបចំនាឡើងលើដំណើរការ។ គឺការមកដល់របស់វា
ការទទួលបានអំណាចរបស់វា និងទ្រព្យនៃចុងបញ្ចប់របស់វា។ នៅក្នុងបុរាណប្រាសាទនោះ
ក៏មានសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗទៀតដែរ
ប៉ុន្តែសញ្ញាសម្គាល់សាកលបង្ហាញនូវការមកដល់របស់ទេវតាទាំងបីណាមួយ
គឺសញ្ញាសម្គាល់ទីមួយ ដល់ការព្យាករណ៍មួយត្រូវបានបើកគ្នា។
សារនៃត្រូវបានបើកគ្នានោះ ត្រូវបានផ្តល់អំណាចតាមរយៈការបញ្ជាក់មួយ
ហើយការបញ្ជាក់ និងការផ្តល់អំណាចនោះ បន្ទាប់មកផ្តល់ជាការសាកលបង្ហាញដល់បុរាណ
និងស្តីនៃក្នុងបុរាណប្រាសាទនោះ។ ការបញ្ជាក់នៃបុរាណប្រាសាទនោះ
បង្កើតឱ្យមានការសាកលបង្ហាញដូចគ្នាដល់តម្រូវ ដល់បង្ហាញថា
អស់អ្នកដែលយើងនៃការសាកលបង្ហាញទីបី ជាអ្នកបុរាណប្រាសាទ ឬជាមនុស្សល្អឯង។

នៅក្នុងបុរាណប្រាសាទចាប់ពីថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃអាទិត្យ អ្នកអាចកំណត់សម្គាល់ទេវតាបីប្រភេទ។
ទេវតាទីមួយមានមកដល់នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ទេវតាទីពីរមានមកដល់នៅថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០

ហើយទេវតាទីបីមកដល់នរោត្តមរាជវាំងមកនិព្វានបាត់បង់ហើយ
(ការសាកល្បងសម្បត្តិសាសនា)។ ថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ សុរាជានុវរាជ ថ្ងៃទី ១១
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ហើយឆ្នាំ ១៨៥៦ សុរាជានុវរាជ ថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០
ហើយឆ្នាំ ១៨៦៣ សុរាជានុវរាជ ថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០
ដូចនេះ ថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ
១៨៤៤ ដល់ឆ្នាំ ១៨៦៣ ក៏សុរាជានុវរាជ ថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០
រហូតដល់ចុងបាត់បង់ហើយនៃរាជវាំង ពីព្រោះថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា
គឺជាការមកដល់នរោត្តមរាជវាំងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការបោះត្រា
ប្រវត្តិសាស្ត្រខាងក្រោមនេះ នៅតែអាចកំណត់សម្គាល់យ៉ាងត្រឹមត្រូវថា
ជាគ្រាន់តែជាសញ្ញាសម្គាល់តាមដំណាក់កាលនៃវេទនាមួយប៉ុណ្ណោះ។

នៅថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០ មានសេចក្តីពិតមួយត្រូវបានបង្ហាញ
ដើម្បីសាកល្បងមនុស្សជំនាន់នេះ។ ជំនាន់នេះក៏ត្រូវបានប្រវត្តិសាស្ត្រនេះ
គឺនៅពេលសាកល្បងនឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ឱ្យរស់ឡើងវិញ។ បន្ទាប់មក
ពួកគេត្រូវបានសាកល្បងថា
តើពួកគេនឹងទទួលយកពន្លឺដែលបានបង្ហាញពីសម្បត្តិដែលនៅពេលនោះឬទេ
ដែលកំពុងកើតមានឥឡូវនេះ។ ចម្លើយ គឺនៅពេលចុងបាត់បង់ហើយ
(ការសាកល្បងចុងក្រោយ) មកដល់ នោះនឹងត្រូវបានបង្ហាញពីសម្បត្តិដែល
នរោត្តមរាជវាំងមានបុរាណ ហើយនរោត្តមរាជវាំងនេះ
នៅពេលយើងពិចារណាប្រវត្តិសាស្ត្រនេះថា ជាវេទនាសម្បត្តិទាំងនេះនៃវេទនាមួយ
ហើយបន្ទាប់មកដាក់ប្រវត្តិចាប់ពីថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤
រហូតដល់ការបោះបង្គោលឆ្នាំ ១៨៦៣ ឱ្យស្របលើប្រវត្តិនៃថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០
រហូតដល់ចុងបាត់បង់ហើយ យើងឃើញថា នៅឆ្នាំ ១៨៤៩ អ្នកស្រី White
បានកំណត់សម្គាល់ថា ព្រះអម្ចាស់បានលូកព្រះហស្តចូលមកក្នុងទៀត
ដើម្បីប្រមូលសំណល់នៃប្រជាជនរបស់ពួកគេ។

ចាប់ពីថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ដល់ឆ្នាំ ១៨៤៩ បុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះបាទប្រសាទប្រាសាទ
នៅឆ្នាំ ១៨៥០ ពួកគេបានបង្កើតតារាងទីពីរ ក្នុងចំណោមតារាងទាំងពីររបស់ហាហ្គុក។
នៅខែមករា ឆ្នាំ ១៨៥១ ពួកគេបានប្រកាសផ្សាយតារាងថ្មីនេះនៅក្នុង Review។
បុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះបាទប្រសាទប្រាសាទ ហើយទេវតាទីបីបានមកដល់ជាមួយនឹងពន្លឺ
បន្ទាប់មក ព្រះបាទប្រសាទប្រាសាទប្រាសាទប្រាសាទប្រាសាទ
ហើយទ្រង់ក៏បានប្រទាននូវបត្រាដ៏ល្អដែលអាចមើលឃើញបាននូវសេចក្តីពិតដែលពួកគេត្រូវបានប្រកាស
ដូចដែលទ្រង់បានជឿននៅឆ្នាំ ១៨៤២។ ពន្លឺដែលបានមកដល់នៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ
១៨៤៤ គឺជាការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ហើយវាបានបន្តអភិវឌ្ឍន៍ការដឹកនាំរបស់ទ្រង់ ហើយនៅឆ្នាំ ១៨៥៦
កំពូលថ្មបញ្ចប់នៃពន្លឺនេះត្រូវបាននាំមកបង្ហាញ។ ពន្លឺនេះស្ថិតលើ “បុរាណវិទ្យា”
ដែលជាពន្លឺដំបូងដែល William Miller បានទទួលស្គាល់ ហើយដែលត្រូវបានកំណត់ថា
ជាពាក្យទំនាយមួយក្នុងចំណោមពាក្យទំនាយទាំងឡាយដែលបានសម្រេចនៅថ្ងៃទី ២២
ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤។

ពន្លឺនៃ «បុរាណវិទ្យា» នៅឆ្នាំ ១៨៥៦
គឺជាទាំងការបញ្ចប់នៃការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដែលបានប្រទានដល់ Miller
អ្នកនាំសារនៃវេទនាមួយ
ប៉ុន្តែវាក៏ជាពន្លឺចុងក្រោយរបស់វេទនាបីដែលបានប្រទាននៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ

គឺជាទាំងការបដិសេធនៃការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដ៏ល្អប្រសើរបច្ចេកវិទ្យានៅឆ្នាំ 1798 ប៉ុន្តែក៏ជាការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដ៏ល្អប្រសើរបច្ចេកវិទ្យានៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ផងដែរ ហើយវាក៏ប្រសើរឡើងទៅដោយអនុវត្តទាំងឡាយដែលនៅពេលនោះ និងនៅទីនោះ បានផ្តល់ឱកាសដល់បទពិសោធន៍របស់ Philadelphia ទៅកាន់បទពិសោធន៍របស់ Laodicea។ ការបោះពុម្ពនៅឆ្នាំ 1863 គឺជាលើកទីបី ហើយជាការសាកល្បងដំបូងជាដាច់ខាត ដ៏ល្អប្រសើរបច្ចេកវិទ្យាដ៏ល្អប្រសើរដោយការងារកុលដៃកុលាយមួយដែលបានដកចេញនូវពន្លឺនៃ «បុរាណវិទ្យា»។

[illegible]

គួរមានបុរេបដិដ្ឋាននិមិត្តរូបដោយតារាងទាំងពីរនៃបញ្ញត្តិដប់បួនការ
 ហើយក៏ដោយនឹងបង្កើនលទ្ធភាពក្នុងការពិធីបុណ្យពន្ធដារក្នុងសង្គម។
 មនុស្សមួយរយស្រីបួនពាន់នាក់ គួរមានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាដង្កាយផលដំបូង
 ហើយពួកគេគឺជាអ្នកនាំក្នុងម៉ាឡាគី ដល់កំណាចឲ្យដង្កាយនោះថា
 «ដូចជានៅក្នុងប្រាណ ដូចជានៅក្នុងឆន្ទៈមុន»។
 ពួកគេគួរមានលទ្ធភាពដង្កាយលទ្ធភាពមួយ ដល់ពិភពលោកទាំងមូលនឹងយឺតៗ។

ចាប់ផ្តើមដោយការប្រមូលមកជាមួយគ្នា
ហើយការប្រមូលនោះត្រូវបានសម្រេចដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ពីព្រោះឆ្លងស្នូល
របស់អសេគោលត្រូវបានប្រមូលដោយការស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ខណៈដែលពួកវាទៅតាមស្នូលនៃឡើយ។
អសេគោលគឺជាឧបករណ៍មនុស្សដែលប្រកាសសារដែលប្រមូលឆ្លងទាំងនោះ
នៃពេលវេលាដែលព្រះអម្ចាស់លូកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់មកដទៃពី
ដើមប្រមូលសំណល់របស់ទ្រង់។ អសោយ យេរេមា ដានីយ៍លែ យ៉ូហាន និងអសេគោល សុទ្ធជត
បញ្ចេញអំពីធាតុមនុស្សដែលនាំសារនៃអំពើទុក្ខឆ្លងស្នូលរបស់ទ្រង់។

ក្រោយពីឆ្លងទាំងនោះគ្រូរូបមានបុរសម្នាក់ឆ្លង ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បរិកសម្បជ័យការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៃគ្រូរូបនោះគ្រាន់តែមុនពេលកាលនៃការសាកល្បងបិទបញ្ចប់បន្តិច ហើយចំណេះដឹងនោះគ្រូរូបតំណាងដោយ

«ផុតកែនោះនៃពាក្យទំនាយរបស់ដានីយ៍លែងលែងទាក់ទងនឹងថ្ងៃក្រោយ»។

ក្នុងពាក្យទំនាយទីពីររបស់អសេគោល ពន្យល់នៃគ្រូរូបនោះគ្រាន់តែទេនាទីបី ដល់ជាសារនៃខ្សែលំអ្នកកើត ដល់ដកដង្ហើមដើរចូលទៅក្នុងឆ្លងទាំងនោះ ហើយជាបុរសរុញនាំឲ្យរាល់ឡើងជាកងទ័ពមានអំណាចមួយ។

ពន្យល់នៃគ្រូរូបនៃបរិកសម្បជ័យដល់ដានីយ៍លែង

គឺជាពន្យល់នៃតំណាងដោយស្មោះត្រង់ខាងជើងក្នុងជំពូកទីដប់មួយ។ រួមគ្នា អសេគោល និង ដានីយ៍លែង តំណាងឲ្យ

«ផុតកែនោះនៃពាក្យទំនាយរបស់ដានីយ៍លែងលែងទាក់ទងនឹងថ្ងៃក្រោយ»

ដល់ជាដំណឹងនៃខ្សែលំអ្នកកើត (ទិសកើត) និងស្មោះត្រង់ (ទិសខាងជើង)។

ប៉ុន្តែ ដំណឹងពីទិសខាងកើត និងពីទិសខាងជើង

នឹងផ្ទុកឲ្យគាត់កើតការខានចិត្ត; ដូច្នេះ

គាត់នឹងចេញទៅដោយកំហឹងយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីបំផ្លាញ

និងបំផ្លាញអស់លិង្គមនុស្សជាតិ។ ដានីយ៍លែង 11:44។

ក្នុងឆ្នាំ 1856

ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបំណងបញ្ចប់កិច្ចការនៃការបោះត្រាលើសត្វរបស់ទ្រង់

ប៉ុន្តែពួកគេបានបោះបង្គោល។ សារដល់ទ្រង់មានព្រះបំណងប្រើ

ដើម្បីបំផ្លាញពួកគេចេញពីស្ថានភាពឡើងវិញរបស់ពួកគេ គឺជា «បុរាណវិទ្យា» នៃលើកទី១

ជំពូក 26។ នៅពេលព្រះអម្ចាស់បានចាប់ផ្តើមបុរសម្នាក់របស់ទ្រង់នាខែកក្កដា

ឆ្នាំ 2023 ទ្រង់បានដាក់បង្ហាញដល់ពួកគេមុនពេលទៀតនូវសារអំពី «បុរាណវិទ្យា»

ហើយក្នុងចំណោមរបៀបផ្សេងទៀត បានកំណត់ថា

នាថ្ងៃបុណ្យលោះហាមតាមនីមិត្តរូបបំពេញ កណ្តឹងត្រូវប្រើប្រាស់ប្រើប្រាស់ឡើង

ដល់ក្នុងពេលនៃគ្រូរូបប្រើប្រាស់ឡើងផងដែរ។ គ្រូរូបប្រើប្រាស់នីមិត្តរូបញ្ជូន

«បុរាណវិទ្យា» ហើយគ្រូរូបប្រើប្រាស់គឺជាទេនាទីបី។

នៅពេលមីកលែងបានចុះមកក្នុងដានីយ៍លែងជំពូក 10 ដានីយ៍លែងតំណាងឲ្យអស់អ្នកដល់ទទួល

បានបទពិសោធន៍របស់អ្នកដល់អធិស្ឋានស្មោះត្រង់អធិស្ឋាននៃលើកទី១ ជំពូក 26

ហើយអស់អ្នកដល់ស្រវឹងរកយល់អំពីអាថ៌កំបាំងពុទ្ធសាសនានៃដានីយ៍លែង ជំពូក 2។

ដានីយ៍លែងតំណាងឲ្យអស់អ្នកដល់គ្រូរូបមានបុរសម្នាក់ដោយព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះ

ហើយបន្ទាប់មកលេចឡើងរបស់ខ្លួន

ដោយគ្រូរូបនៃឆ្លងឲ្យបុរសសារនៃទិសខាងកើត និងទិសខាងជើង។

ពួកគេប្រកាសសារនោះរហូតដល់ច្បាប់ថ្មីនៃអំណាចដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

ដំណើរការនៃការលើកបង្កើតកងទ័ពនោះឡើង

គឺជាបុរាណវិទ្យាមួយដល់លម្អិតយ៉ាងខ្លាំង

ហើយចំណុចនៃទេវភាពចាប់ផ្តើមគ្រូរូបនៃមនុស្សជាតិមនុស្សភាព

ក្នុងការសម្រេចបំពេញសុរាជការការបោះត្រារបស់មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់

បានចាប់ផ្តើមនៃក្នុងបុរសគ្រូរូបនៃគ្រូរូបតំណាងនៃខ្លួនប្រាក់

នៃដានីយ៍លែង ជំពូកដប់មួយ។ បុរសគ្រូរូបនៃគ្រូរូបតំណាងចាប់ពីខ្លួននៃដានីយ៍លែង

ជំពូកដប់មួយ រហូតដល់ខ្លួនប្រាក់ប្រាក់ បំពេញបុរសគ្រូរូបតំណាងកំហាំងនៃខ្លួនស៊ីប

នោះគឺជា «ជនកែនទំនាយរបស់ដានីយ៍លែងលែទាក់ទងនឹងចុងចុងក្រហាយ»។

នៅពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមពិចារណាអំពីខន្ទីបប័ប្ផន៍បំប៉ននៃដំណើរជំពូក១១ ដល់ហានសមរចេសលើកដំបូងនៃក្នុងសមរភូមិប៉ាញ៉ូ ក្នុងឆ្នាំ ២០០ មុន គ.ស. នោះ វាជាការចាំបាច់យ៉ាងខ្លាំងក្នុងការយល់អំពីសារៈសំខាន់នៃទាំងនេះ។ ប៉ាញ៉ូគឺជាសង្គមប្រកបដោយសិល្បៈក្នុងចំណោមសង្គមប្រកបដោយសិល្បៈ។ សមរភូមិលើកទីមួយបានបញ្ចប់ដោយជ័យជម្នះសម្រាប់សម្តេចហ៊ាប និងកងទ័ពប្រកបដោយសិល្បៈ គឺសហរដ្ឋអាមេរិក នៅឆ្នាំ ១៩៨៩។ សមរភូមិបន្ទាប់ ដល់តំណាងដោយខន្ទីបប័ប្ផន៍ និងខន្ទីបប័ប្ផន៍ ដល់ហានសមរចេសលើកទីមួយនៃសមរភូមិប៉ាញ៉ូ នោះ សម្តេចខាងត្បូង (រុស្សី) និងយកល្បះសម្តេចខាងជើង និងកងទ័ពប្រកបដោយសិល្បៈ នៅក្នុងអ៊ុយក្រែន។ សមរភូមិលើកទីបីនឹងដូចជាលើកទីមួយ ដោយសម្តេចហ៊ាប (សម្តេចខាងជើង) មានជ័យជម្នះលើកុម្មុយនិស្ត (អង្គការសហប្រជាជាតិ) ជាមួយនឹងកងទ័ពប្រកបដោយសិល្បៈ (សហរដ្ឋអាមេរិក)។ ប៉ុន្តែ សង្គមប្រកបដោយសិល្បៈ ដល់ជាសមរភូមិប៉ាញ៉ូ និងផ្តួចផ្តើមសង្គមលោកលើកទី៣ផងដែរ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ដូចជាភាពស្មុគស្មាញដូចកងទាំងនោះស្ថិតនៅក្នុងការដឹកនាំរបស់ព្រះហស្តគង្វាល នៅក្នុងស្ថានភាពរបស់កម្ពុជា ដូចនេះដែរ ដំណើរដ៏ស្មុគស្មាញនៃវិវត្តន៍ការណ៍មនុស្សជាតិក៏ស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងដ៏ទៃភាព។ នៅក្នុងការសិក្សា និងភាពចលាចលរបស់បណ្តាជាតិសាសន៍ទាំងឡាយ ព្រះអង្គគង្វាលគង់នៅខាងលើកម្ពុជា នៅតែដឹកនាំកិច្ចការទាំងឡាយនៃនៃដី»។

«បុរេគុតិសាស្ត្រនៃបណ្តាជាតិសាសនា ដល់មួយបន្ទាប់ពីមួយបានកាន់កាប់ពេលវេលា និងទីកន្លែងដល់ហានកំណត់ជាចំណែករបស់ខ្លួន ដោយមិនដឹងខ្លួនថាកំពុងធ្វើជាសាកសិច្ចព្រោះសេចក្តីពិត ដល់ខ្លួនឯងក៏មិនយល់អត្ថន័យរបស់វាផង នោះកំពុងនិយាយមកកាន់យើង។ ចំពោះគ្រប់ជាតិ និងចំពោះមនុស្សគ្រប់រូបនៅសម័យសព្វថ្ងៃនេះ ព្រះហស្តគង្វាលដល់មួយក្នុងនៃការដ៏ធំរបស់ទ្រង់។ សព្វថ្ងៃនេះ មនុស្ស និងបណ្តាជាតិសាសនាកំពុងត្រូវបានរារាំងដោយខុសស្របនៃក្នុងព្រះហស្តគង្វាលរបស់ព្រះអង្គ គង្វាលមិនដល់ខុសគ្នាឡើយ។ មនុស្សទាំងអស់កំពុងសម្រេចសន្តិសុខរបស់ខ្លួនដោយការផ្ទេរវិស័យរបស់ខ្លួនឯង ហើយព្រះកំពុងគ្រប់គ្រងលើទាំងអស់ ដើម្បីសម្រេចព្រះបំណងរបស់ទ្រង់។»

«បុរេគុតិសាស្ត្រនៃព្រះដ៏អស្ចារ្យ "I AM" បានកំណត់ទុកក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដោយគ្រប់គ្រងតំណាងមួយបន្ទាប់ពីតំណាងមួយនៅក្នុងខុសស្របនៃទំនាយ ពីអស់កល្បជានិច្ចក្នុងអតីតកាលដល់អស់កល្បជានិច្ចក្នុងអនាគត ប្រាប់យើងថា សព្វថ្ងៃនេះយើងស្ថិតនៅទីណាក្នុងដំណើរដ៏វែងឆ្ងាយនៃយុគសម័យទាំងឡាយ ហើយអ្វីខុសៗគ្នាបានរំពឹងទុកនៅក្នុងកាលវេលាខាងមុខ។ អ្វីៗទាំងអស់ដល់ទំនាយបានស្ថិតនៅទំនាយថានឹងកើតឡើង រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ត្រូវបានកត់ត្រាទុកនៅលើទំព័រនៃបុរេគុតិសាស្ត្រហើយ ហើយយើងអាចមានសេចក្តីប្រាកដថា អ្វីៗទាំងអស់ដល់នៃនោះមិនទាន់មកដល់នោះ នឹងត្រូវបានសម្រេចគ្រប់យ៉ាងតាមលំដាប់របស់វា។»

“ការផ្ដាច់រាល់ចុងក្បាលនៃអធិបតយោធាទាំងអស់នៃលើផែនដី
ត្រូវបានទាយទុកជាមុនយ៉ាងច្បាស់ក្នុងព្រះបន្ទូលនៃសេចក្ដីពិត។
នៃក្នុងទំនាយដែលបានប្រកាស
នៃពេលវេលានៃការកាត់ទោសពីព្រះត្រូវបានប្រកាសលើសុចរិតចុងក្បាលនៃអធិបតយោធា
នោះមានសារនេះថា៖

“ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា ចូរដកម្នាក់ម្នាក់មកគាល់រាជ្យចេញ
ហើយដោះមកដូច្នេះ ... ចូរលើកតម្កល់នៃអ្នកក្នុងលំហូរ
ហើយបន្ទាបអ្នកក្នុងលំហូរ យើងនឹងបំបាក់ វាបំបាក់ វាបំបាក់វា;
ហើយវានឹងលង់មានទៀត រហូតដល់ព្រះអង្គក្នុងលំហូរមានសិទ្ធិលើវាដោយមក;
ហើយយើងនឹងប្រគល់វាដល់ព្រះអង្គ។” អសេគោល 21:26, 27។

មកដល់ក្នុងបន្ទាបដូច្នេះពីអធិបតយោធា
បានផ្ដើមបន្តបន្ទាប់ទៅកាន់អាណាចក្រហាប៊ីឡូន ម៉ឺន-ព័រស៊ី ក្រិក និងរ៉ូម។
ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «វានឹងលង់មានទៀត
រហូតដល់ព្រះអង្គក្នុងលំហូរមានសិទ្ធិលើវាដោយមក
ហើយយើងនឹងប្រគល់វាដល់ព្រះអង្គ»។

«ពេលវេលានោះជិតមកដល់ហើយ។ សព្វថ្ងៃនេះ ទិសមុខនៃកាលកំណត់ប្រកាសថា
យើងកំពុងឈរនៅលើកម្រិតច្រកចូលនៃព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំ និងដ៏ឱឡារីក។
អ្វីៗទាំងអស់នៃក្នុងលំហូរយើងកំពុងស្ថិតក្នុងភាពចលាចល។
នៃចំពោះមុខភ្នែករបស់យើង
កំពុងសម្រេចបំពេញព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះអង្គសង្កេតនោះ
អំពីព្រឹត្តិការណ៍ដ៏លឿនកើតមានមុនការយាងមករបស់ទ្រង់ថា៖
“អ្នករាល់គ្នានឹងឮពីសង្គ្រាម និងពាក្យចាមអាវាមអំពីសង្គ្រាម....
ជាតិសាសន៍នឹងលើកឡើងទាស់នឹងជាតិសាសន៍ ហើយនគរមួយទាស់នឹងនគរមួយ
ហើយនឹងមានទ្រុឌក្នុង និងជំងឺរាតត្បាត និងការព្រួយបារម្ភដ៏ធំនៃក្នុងផ្ទៃសង្គ្រាម។”
ម៉ាថាយ 24:6, 7។

«បច្ចុប្បន្ននេះ
ជាពេលវេលាមួយដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងល្អលំដាប់ចំពោះមនុស្សរស់ទាំងអស់។
អ្នកគ្រប់គ្រង និងរដ្ឋបុរស បុរសដែលកាន់កាប់មុខតំណែងនៃសេចក្ដីទុកចិត្ត
និងអំណាច បុរសនិងស្ត្រីដែលមានការគិតពិចារណាពីគ្រប់វណ្ណៈទាំងអស់ កំពុងផ្ដោត
ការយកចិត្តទុកដាក់របស់ខ្លួនទៅលើព្រឹត្តិការណ៍ដ៏លឿនកើតឡើងនៃជុំវិញ
យើង។ ពួកគេកំពុងសង្កេតមើលទំនាក់ទំនងដ៏តានតឹង
និងមិនស្ងប់ស្ងាត់ដែលមានស្រាប់ក្នុងចំណោមប្រជាជាតិនានា។ ពួកគេសង្កេតឃើញ
រវាងតង់ស៊ីតេដែលកំពុងចូលកាន់កាប់ជាតុនីមួយៗទាំងអស់នៃលើផែនដី
ហើយពួកគេទទួលស្គាល់ថា អ្វីមួយដ៏ធំ និងសម្រេចចិត្ត កំពុងនឹងកើតឡើង—ថាពិភព
លោកកំពុងស្ថិតនៅលើគម្រោងបំបាក់ដ៏មហិមាមួយ។»

«ឥឡូវនេះ ទេវតាទាំងឡាយកំពុងទប់ខ្យល់នៃមូលនោះ ដើម្បីមិនឱ្យវាបក់បោក
រហូតទាល់តែពិភពលោកត្រូវបានព្រមានអំពីវិនាសកម្មដែលនឹងមកដល់របស់វា; ប៉ុន្តែ
ពុំយូរម្ល៉េះកំពុងប្រមូលផ្ដុំឡើង គ្រឿងខ្លួននឹងផ្ទុះមកលើផែនដី;
ហើយនៅពេលដែលព្រះទ្រង់បញ្ចេញការបំបាក់ខ្យល់នៃខ្យល់ទាំងនោះ
នោះនឹងមានទិសភាពនៃមូលនោះមួយយ៉ាងខ្លាំង
ដូចដែលមានបិច្ឆ័យអាចពណ៌នាបានឡើយ។

«ព្រះគម្ពីរ ហើយមានតែព្រះគម្ពីរប៉ុណ្ណោះ
ដដែលផ្ទុកលំទស្កនៈគ្រឹមគ្រួសារអំពីការទាំងនេះ។ នៅទីនេះ
ឈុតឆាកចុងក្រោយដ៏មហិមានប្រែវត្ថុគឺសាស្ត្រពិភពលោករបស់យើង
ត្រូវបានបំបែកបង្កាញ
គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលកំពុងបោះស្រាយលំហូររបស់វាមកជាមុនហើយ
សំឡេងនៃការខិតមកដល់របស់វា បណ្តាលឲ្យផងនៃដីញ័រ
ហើយឲ្យចិត្តមនុស្សទាំងឡាយរលាយដោយសេចក្តីភ័យខ្លាច។»

«ម៉ែលី ព្រះអម្ចាស់ផ្ទុកផងនៃដីទទេ ហើយផ្ទុកផងនៃវិនាស
ហើយបញ្ចេញសាស្ត្រាឲ្យត្រឡប់ពីលើចុះក្រោម
ហើយកម្មចាត់ប្រជាជនដែលស្ថានភាពលើវាឲ្យខូចខាតខ្ចាតខ្ចាយទៅផង...
ពួកគេហោសរលងក្រីក្រវិនិច្ឆ័យទាំងឡាយ បម្រុងបញ្ចេញកុក្រ
ហើយបំបែកសញ្ញាសម្ពាធដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ ដូច្នេះ
បណ្តាសាហោសលបេតុរហាក់ផងនៃដី
ហើយអស់អ្នកដែលស្ថានភាពលើវាបានត្រឡប់ផ្តាច់...
សេចក្តីរីករាយនៃស្រែកក្នុងឲ្យបានផុតរលក
សំឡេងរបស់អ្នកដែលអសប្បហាយបានបញ្ចប់
ហើយសេចក្តីរីករាយនៃពិធីបានផុតរលក។» អសោយ 24:1-18។

«វាទេនាហើយ សម្រាប់ផងនៃនោះ! ដុបិតផងនៃរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទមកដល់ហើយ
ហើយវានឹងមកដូចជាសេចក្តីវិនាសពីព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចន្ទស្រា...
គ្រាប់ពូជបានរលួយនៅក្រោមដុំដីរបស់វា
យល់ឯងស្រឡាត្រូវបានបោះបង់ឲ្យស្លាប់ដូចជ្រូក ដង្កូវត្រូវបានបំផ្លាញចុះ
ដុបិតស្រូវបានក្រៀមស្មិត។ សត្វទាំងឡាយផ្សេងៗយ៉ាងណា! ហ្សងគ្រោះផ្សេងៗចិត្ត
ដុបិតវាមានទីស្នាក់នៅ; មនោហើយ ហ្សងចៀមក៏ត្រូវបានផ្ទុកឲ្យស្លាប់ដូចជ្រូកដែរ។»
"ដើមទំពាំងបាយជូរបានសង្កត់ហើយ ហើយដើមល្អាក់ទន់ទូរោម; ដើមទទឹម
ដើមល្អមើង និងដើមបំបោម គឺសូម្បីតែដើមឈើទាំងអស់នៅវាលស្រែ
ក៏បានក្រៀមស្មិតដែរ
ពីព្រោះសេចក្តីដ៏អំណរបានក្រៀមស្មិតហត់ពីពួកកូនមនុស្សទៅហើយ។" Joel 1:15-18,
12.»

«ទូលបង្គំឈឺចាប់ដល់បេះដូងបំផុតរបស់ទូលបង្គំ; ...
ទូលបង្គំមិនអាចនៅស្ងៀមបានឡើយ ពីព្រោះឯងបានឮហើយ
ឱព្រលឹងរបស់ទូលបង្គំ សំឡេងគ្រឿង និងសញ្ញាព្រមាននៃដង្កូវគ្រាម។
សេចក្តីវិនាសលើសេចក្តីវិនាសត្រូវបានប្រកាសឡើង;
ដុបិតស្រូវទាំងមូលត្រូវបានបំផ្លាញហើយ»

«ខ្ញុំបានមើលផងនៃដី ហើយមើលចុះ វាគឺត្រូវរាង និងទទេ; ហើយមើលទៅលើមេឃ
វាមានពន្លឺឡើយ។ ខ្ញុំបានមើលកូនទាំងឡាយ ហើយមើលចុះ វាញ័រញ័រដូច
ហើយកូនក្នុងទាំងអស់វាគឺទៅមក។ ខ្ញុំបានមើល ហើយមើលចុះ
គ្មានមនុស្សណាម្នាក់នៅ
ហើយសត្វបក្សីទាំងអស់នៅលើមេឃបានហោះហាក់ទៅ។ ខ្ញុំបានមើល
ហើយមើលចុះ ទឹកនៃដីមានផ្តល់ផ្ទៃក្រឡាបានក្លាយជាទឹកស្រាស
ហើយទឹករាងទាំងអស់របស់វាត្រូវបំផ្លាញចោល។» យេរេមា 4:19, 20, 23-26។

«វេទនាអើយ! ដុបិតចុងនៃោះធំណាស់ គុមានចុងណែដូចវាឡើយ;
នោះជាពលេរលោនសែចេកុដីវេទនារបស់យ៉ាកុប; ប៉ុនុត
គាត់នឹងត្រូវបានសងគុោះឲ្យយូរពិរា»។ យេរេមោ 30:7។ Education, 178–181។